

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

THE DEVELOPMENT OF ANALYTICAL THINKING SKILL TRAINING PACKAGE ON
FINANCIAL RATIOS FOR FIRST-YEAR UNDERGRADUATE STUDENTS, BACHELOR
OF TECHNOLOGY PROGRAM IN ACCOUNTING, CHIANG RAI VOCATIONAL
COLLEGE, MUEANG CHIANG RAI DISTRICT, CHIANG RAI PROVINCE

บุษปรัชต์ บุญธรรม^{1*} รัตติยา กันทร² นรินทร์นา หน่อท้าว³

Boosaprucho Boonthum ^{1*} Rattiya kanton ² Narinna Northow ³

^{1,2,3}อาจารย์ผู้สอนภาควิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

^{1,2,3} Chiang Rai Vocational College Under the Office of the Vocational Education Commission

Ministry of Education

*Corresponding Author E-mail : Boosaprucho.boon@cvc.ac.th

วันที่รับบทความ 6 กรกฎาคม 2568

วันแก้ไขบทความ 26 สิงหาคม 2568

วันที่ตอบรับบทความ 27 สิงหาคม 2568

บทคัดย่อ(Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย จังหวัดเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ 50.25 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 52.56 ดังนั้น ผลการหาค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะE1/E2 เท่ากับ 83.75/87.60 จึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนของนักศึกษา มีผลคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 83.75 และคะแนนสอบหลังการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 87.60 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.24)

คำสำคัญ (Keywords) : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดฝึกทักษะ, ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ, ความพึงพอใจ, การคิดวิเคราะห์.

Abstract

The objectives of this research were: (1) to examine the efficiency of a skill practice package in the course “Financial Reporting and Analysis” on the topic of financial ratios for first-year undergraduate students in the Bachelor of Technology Program in Accounting, with the expected efficiency criteria set at 80/80; (2) to compare the students’ learning achievement before and after instruction using the skill practice package; and (3) to investigate the students’ satisfaction with the problem-based learning activities in the course “Financial Reporting and Analysis” on the topic of financial ratios. The sample group consisted of 25 first-year undergraduate students in the Bachelor of Technology Program in Accounting at Chiang Rai Vocational College, Chiang Rai Province, enrolled in the first semester of the 2024 academic year. The research instruments included a problem-based learning management plan, an achievement test in the course “Financial Reporting and Analysis” on financial ratios, and a satisfaction questionnaire. The statistics employed in data analysis were percentage, mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and t-test.

The research findings revealed that: (1) the efficiency of the skill practice package in the course “Financial Reporting and Analysis” on financial ratios was at 83.75/87.60, which met the set criteria of 80/80; (2) the comparison of students’ learning achievement showed that the post-test scores ($\bar{X} = 87.60$) were significantly higher than the pre-test scores ($\bar{X} = 83.75$) at the .05 level of statistical significance; and (3) the overall student satisfaction with the skill practice package was at a high level ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.24).

Keywords : Learning Achievement of Skill Training Packages, Effectiveness of Skill Training Packages, Satisfaction, Analytical Thinking.

บทนำ (Introduction)

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบดั้งเดิมที่เน้นการบรรยายและการท่องจำ ไม่สามารถตอบสนองเป้าหมายของการศึกษาในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจเชิงลึก ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหา และขาดทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล (ปณิตตา อินทรักษา, 2562)

ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มวิชาที่ต้องใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เช่น รายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการบัญชี หนึ่งในแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับในวงกว้าง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากสถานการณ์หรือปัญหาที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง โดยผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และใช้กระบวนการคิดอย่างมีระบบ (Hmelo-Silver, 2004) แนวคิดนี้มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) ซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่จากประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยมี "ปัญหา" เป็นบริบทในการเรียนรู้ (ธีรภัทร คำทัง, 2564) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ 1) การกำหนดปัญหา 2) การทำความเข้าใจกับปัญหา 3) การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม 4) การสังเคราะห์ความรู้ 5) การสรุปและประเมินคำตอบ และ 6) การนำเสนอผลงานและการประเมินผล (ฉัตรทราวดี บุญถนอม, 2567)

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังพบว่า การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน ยังไม่สามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจในหลักการ วิธีการ และขั้นตอนของการวิเคราะห์งบการเงิน ส่งผลให้ไม่สามารถใช้ข้อมูลทางการเงินในการตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ

นอกจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) แล้ว อีกหนึ่งนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับในวงการศึกษา คือ ชุดฝึกทักษะ (Skill Training Packages) ซึ่งมีจุดเด่นในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน เน้นการปฏิบัติจริง ควบคู่กับการสรุปและประเมินผลด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามความสามารถและจังหวะที่เหมาะสม ชุดฝึกทักษะจึงช่วยพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล (สุธาสินี สุทธิจิต, 2563; ประภัสสร วัฒนศรี, 2564) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังชี้ให้เห็นว่าการใช้ชุดฝึกทักษะสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ได้ (จุฑามาศ โพธิ์เงิน, 2562)

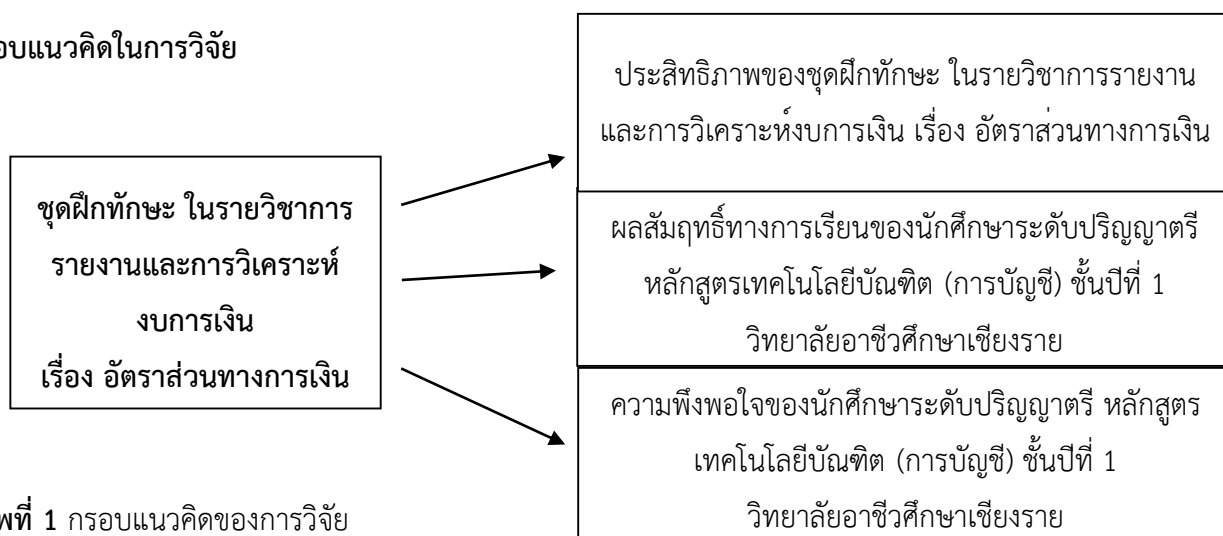
จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามไปยังสถานประกอบการที่นักศึกษาได้ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะ ความรู้ และพฤติกรรมของนักศึกษาในระหว่างการฝึกงาน ซึ่งผลตอบรับที่ได้รับสะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่นักศึกษาควรพัฒนา โดยเฉพาะด้านการคิดวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง ข้อมูลดังกล่าว จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการออกแบบและดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนขึ้นนี้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการจัดกลุ่มนักศึกษาให้มีการวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และสร้างความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง "อัตราส่วนทางการเงิน" โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้น ปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. ชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงินสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ของการวิจัย

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม
2. ครูผู้สอนรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน และนักวิชาการ ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ช่วยพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง อัตราส่วนทางการเงินได้

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้

กระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง จำนวน 8 ชั่วโมงการเรียนรู้ และการสร้างชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 ภาควิชาการบัญชี อีกทั้งศึกษาริบทการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน
2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง จำนวน 8 ชั่วโมงการเรียนรู้ และสร้างชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน พร้อมแบบประเมิน โดยจะต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562
3. นำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง จำนวน 8 ชั่วโมงการเรียนรู้ และชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ไปขอคำปรึกษาและคำแนะนำจากหัวหน้าแผนกวิชาการบัญชี หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอีกครั้ง

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง จำนวน 8 ชั่วโมงการเรียนรู้ และชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน

5. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item-Objective Congruence) และชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน เท่ากับ 1 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้และชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน มีความเที่ยงตรงสูงสามารถนำไปใช้ประกอบในการสอนและวิจัยต่อไปได้

กระบวนการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 ภาควิชาการบัญชี อีกทั้งศึกษาบริบทการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน
2. ศึกษาแนวทางการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมงที่สร้างขึ้น
3. นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำมาพัฒนาปรับปรุงแผนการเรียนการสอน สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ
4. สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอัตราส่วนทางการเงิน ตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่นักการศึกษา นักวิชาการศึกษา ได้กล่าวไว้จำนวน 80 ข้อ
5. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นไปขอคำปรึกษาและคำแนะนำจากหัวหน้าแผนกวิชาการบัญชี หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอีกครั้ง
6. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3 ท่าน
7. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องซึ่งแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item-Objective Congruence) เท่ากับ 1 หมายความว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความเที่ยงตรงสูงสามารถนำไปใช้ประกอบในการสอน และวิจัยในครั้งนี้ได้
8. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลอง (Try Out) กับกลุ่มทดลองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 30 คน ได้แก่ นักศึกษาระดับหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง) ปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
9. พิจารณาเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ให้เหลือจำนวน 60 ข้อโดยจะต้องครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ซึ่งแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการวิจัยใน

ครั้งมีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.52-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.66-1.00 หมายความว่าสามารถนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ไปใช้ในการวิจัยต่อไปได้

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษามีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตั้งคำถามให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่ได้ศึกษาไว้ จำนวน 4 ข้อคำถาม
2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไป ขอคำปรึกษาและคำแนะนำจากหัวหน้าแผนกวิชาการบัญชี หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอีกครั้ง
3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3 ท่าน
4. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องซึ่งผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item-Objective Congruence) ของแบบสอบถามความพึงพอใจเท่ากับ 1 หมายความว่า ข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นกลุ่มใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง) ปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน โดยค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามได้เท่ากับ 0.85 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูงจึงสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไปได้

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง 8 ชั่วโมง ในรายวิชา การรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน รหัสวิชา 30-4201-2406 เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน
2. ชุดฝึกทักษะเรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ในรายวิชา การรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ในรายวิชา การรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษามีต่อชุดฝึกทักษะเรื่องเรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ในรายวิชา การรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการ เลือกแบบกลุ่มเดียว (One-Group Sample)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาในรายวิชา การรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน รหัสวิชา 30-4201-2406 เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน โดยนักศึกษาสามารถอธิบายและวิเคราะห์โครงสร้างองค์ประกอบของงบการเงิน รวมถึงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดยใช้เครื่องมือและอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและฐานะการเงินขององค์กร ประเมินข้อมูลทางบัญชี เพื่อคาดการณ์แนวโน้มทางธุรกิจและการตัดสินใจลงทุน จัดทำและนำเสนอรายงานการวิเคราะห์งบการเงินอย่างเป็นระบบและน่าเชื่อถือ

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตัวแปรตาม คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ นำมาวิเคราะห์ ค่าร้อยละ เทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดคือนักเรียน จำนวนร้อยละ 80 มีคะแนน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังทดลอง โดยใช้สถิติ t –test for dependent Samples
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดความ พึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน นำมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย(Research Results)

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

รายการ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	E_1/E_2
ประสิทธิภาพกระบวนการ	25	60	50.25	83.75	83.75/87.60
ประสิทธิภาพผลลัพธ์	25	60	52.56	87.60	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์ทางการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 50.25 และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 52.56 ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ E_1/E_2 เท่ากับ 83.75/87.60

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์ทางการเงิน

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

รายการประเมิน	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	25	83.75	2.68	-13.942	.000*
หลังเรียน	25	87.60	3.48		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนของนักศึกษาจำนวน 25 คน มีผลคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 83.75 และคะแนนสอบหลังการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 87.60 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์ทางการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.52	0.64	มากที่สุด
2. ด้านบรรยากาศในการเรียน	4.00	0.91	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนรู้	4.26	0.76	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.29	0.76	มาก
ภาพรวม	4.24	0.24	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D.= 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.52$) รองลงมาได้แก่ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.29$) และน้อยที่สุดได้แก่ ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\bar{X}=4.00$)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผลการศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยสามารถอภิปรายผลดังเสนอได้ต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ในรายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 50.25 และประสิทธิภาพผลลัพธ์(E_2) มีค่าเท่ากับ 52.56 ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ E_1/E_2 เท่ากับ 83.75/87.60 ที่ใช้เป็นตัวชี้วัดในการวิจัย ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบ (Problem-Based Learning: PBL) สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในการพัฒนาทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ทางบัญชีในสถานการณ์จริง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานศึกษาของ จริยา กล้าหาญ และคณะ (2561) ที่พบว่า การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานในวิชาเศรษฐศาสตร์ช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) แม้จะเป็นการศึกษาในระดับประถมศึกษา แต่ชี้ให้เห็นแนวโน้มเชิงบวกของแนวทาง (Problem-Based Learning : PBL) ต่อการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในวิชาที่มีเนื้อหาด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเหตุผล นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กันทรรัตน์ การิยา และ

พรทิวา แสงเขียว (2565) ซึ่งศึกษาทักษะทางวิชาชีพบัญชีในบริบทของการจัดการองค์กรและการสื่อสาร และพบว่าทักษะเหล่านี้มีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสะท้อนให้เห็นว่า การฝึกฝนทักษะในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการคิด วิเคราะห์ และสื่อสารเชิงวิชาชีพ มีส่วนสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ (Problem-Based Learning : PBL) ที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับปัญหาในชีวิตจริง ในบริบทระดับอุดมศึกษา งานวิจัยของ อรทัยภักดิ์ ทำมา และคณะ. (2567) ได้ทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาบัญชี และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ในระดับ “มาก” ซึ่งแม้จะเป็นกลุ่มเป้าหมายต่างระดับ แต่ผลการวิจัยดังกล่าวสนับสนุนว่า (Problem-Based Learning : PBL) เป็นแนวทางที่ส่งผลเชิงบวกต่อทั้งผลสัมฤทธิ์และเจตคติของผู้เรียน โดยเฉพาะในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางวิชาชีพ จากภาพรวมของงานวิจัยข้างต้น รวมถึงผลการศึกษาของผู้วิจัยในครั้งนี้ ชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มที่สอดคล้องกันว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชาทางบัญชีได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการบูรณาการแนวทาง (Problem-Based Learning : PBL) ในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในรายวิชาที่ต้องการสร้างทักษะเชิงวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ช่วยพัฒนาทักษะเหล่านี้ในนักศึกษา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มาใช้ในการสอนวิชาการ รายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพบัญชี ดังนั้น ควรส่งเสริมและสนับสนุนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ในการเรียนการสอนวิชาบัญชีในระดับอุดมศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการเผชิญกับปัญหาและตัดสินใจในบริบทวิชาชีพที่แท้จริง

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาจำนวน 25 คน พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนเท่ากับ 83.75 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 87.60 ซึ่งผลการวิเคราะห์ทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลลัพธ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) ที่ช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการ รายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน ดวงดี (2563) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การนำปัญหาใกล้ตัวมาเป็นสื่อในการเรียนรู้สามารถกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในรายวิชาที่ต้องการทักษะการคิดวิเคราะห์ในเชิงลึก นอกจากนี้ งานวิจัยของ พันธวัฒน์ ธมมวาทธน (ภูมิรัง) และวิทยา ทองดี (2565) ยังอธิบายเพิ่มเติมว่า การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเริ่มต้นกระบวนการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงหรือปัญหาที่พบในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในที่

สำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ รวมทั้งพัฒนาแนวคิดในการวิเคราะห์และตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญฐณา ดิษฐ์แก้ว (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชีในรายวิชาการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และยังพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่จำเป็นต่อวิชาชีพด้านบัญชี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Problem-based Learning สามารถวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลงานภายใต้สถานการณ์สมมติที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง จากข้อค้นพบเหล่านี้ ชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานไม่เพียงแต่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถพัฒนาทักษะทางปัญญาและการคิดวิเคราะห์ที่จำเป็นอย่างยิ่งในสายวิชาชีพบัญชี อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการประกอบวิชาชีพในโลกยุคใหม่

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพร จุฑารัตน์ และคณะ (2560) ที่ใช้การเรียนรู้แบบใช้การวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning: RBL) ในรายวิชาการบัญชีขั้นต้น พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านการจัดการเรียนการสอนและการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง จะเห็นได้ว่าในด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก การเรียนรู้แบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ช่วยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา ซึ่งส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง นอกจากนี้ การทำงานเป็นทีมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา ยังส่งเสริมทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในวิชาชีพบัญชี สอดคล้องกับงานวิจัยของกัญฐณา ดิษฐ์แก้ว (2564) พบว่า นักศึกษาสาขาการบัญชีที่เรียนวิชาการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์ด้วยการเรียนรู้แบบ PBL มีความพึงพอใจในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความพึงพอใจของนักศึกษาในสาขาการบัญชี ดังนั้น สถาบันการศึกษา ควรพิจารณานำแนวทางการเรียนรู้แบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพบัญชีในอนาคตปริญญาดริ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี) ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาการรายงานและการวิเคราะห์งบการเงิน เรื่อง อัตราส่วนทางการเงิน แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.24) ทั้งนี้ความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ควรมีสื่อ หรือโจทย์สถานการณ์ปัญหาที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการแก้ไขปัญหาได้อย่างสูงสุด
2. ในขั้นตอนการเรียนรู้การศึกษาค้นคว้านักเรียนมีเวลาจำกัด ครูควรจัดเตรียมหรือหาแหล่งเรียนรู้ประเภทต่างๆให้พร้อม เช่น การค้นคว้าข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตให้พร้อมใช้งาน เพื่อให้นักเรียนได้รับความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและได้ข้อมูลที่เสร็จทันเวลาตามที่กำหนด

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้กับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในรายวิชาอื่นๆ เพื่อให้ทราบผลการวิจัยในระดับที่ลึกซึ้งขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผสมผสานการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาฐานร่วมกับเทคโนโลยีการเรียนการสอนออนไลน์ (Blended Learning) เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนรู้ทั้งสอง จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากน้อยอย่างไร

เอกสารอ้างอิง(References)

- กันทรรัตน์ การิยา และพรทิพา แสงเขียว. (2565). ปัจจัยการเรียนรู้มาตรฐานรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (ปรับปรุง 2565) และทักษะทางวิชาชีพบัญชีของผู้ทำบัญชีมีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*.
- กัญธนา ดิษฐ์แก้ว. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชีจากการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในรายวิชาการบริหารต้นทุนเชิงกลยุทธ์. *วารสารวิชาการการบัญชีและการจัดการ*, 13(1), 21-30.
- จริยา กล้าหาญ และคณะ. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเศรษฐศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. *ศึกษาวารสารศึกษาศาสตร์*, ปีที่ 7 (ฉบับที่ 2), 117-125.
- จุฑามาศ โพธิ์เงิน. (2562). ผลของการใช้ชุดฝึกทักษะต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษา*, 12(1), 85-94.
- ฉัตรทราวดี บุญนอม. (2567). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน Problem-based Learning. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต นครนายก. สืบค้นจาก <https://nakhonnayok.dusit.ac.th/>.
- ฉัตรทราวดี บุญนอม. (2567). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ดวงเดือน ดวงดี. (2563). การพัฒนาการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง ภาคตัดกรวย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 9(2), 45-56.
- ธีรภัทร คำทิ้ง. (2564). ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยเรื่องระดับภาษา โดยใช้การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดแค. *วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*.
- นิพร จุฑยัตน์ และคณะ. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบใช้การวิจัยเป็นฐาน รายวิชาการบัญชีขั้นต้น นักศึกษา หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (การบัญชี). *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 6(1), 45-56.
- ประภัสสร วัฒนศรี. (2564). ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะที่ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน. *วารสาร ครุศาสตร์ปริทัศน์*, 11(3), 55-67.
- ปณิตตา อินทรักษา. (2562). การจัดการเรียนรู้ด้วย Active Learning เพื่อการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์. *วารสารครุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*. 1(1), 35-43.
- พัชรี จันทร์เพ็ง. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษาขอนแก่น*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พันธวัฒน์ ธมมวาทธน (ภูมิรัง) และวิทยา ทองดี. (2565). การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning). *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(1), 1-15.
- สุธาสินี สุทธิจิต. (2563). การพัฒนาชุดฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์. *วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 7(2), 39-50.
- อรรถัยภ ทำมา และคณะ. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการรายงานทางการเงินและการ วิเคราะห์งบการเงินโดยใช้ PBL. *วารสารวิชาชีพและเทคโนโลยี*, 12(1), 101-113.
- Brown, J. S. (1997). Situated cognition and the culture of learning. *Educational Researcher*, 18(1), 18-22.
- Duch, B. J., Groh, S. E., & Allen, D. E. (2001). *The power of problem-based learning: A practical "how to" for teaching undergraduate courses in any discipline*. Stylus Publishing.
- Hmelo-Silver, C. E. (2004). Problem-based learning: What and how do students learn? *Educational Psychology Review*, 16(3), 235-266.
<https://doi.org/10.1023/B:EDPR.0000034022.16470.f3>